

เทศน์เช้า วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรม ตั้งใจฟังนะ นี่พระอธิฐานพรรษาเมื่อวานนี้ เวลาอธิฐานพรรษา ศาสนามีคุณค่า มีคุณค่าอย่างนี้ มีหนักมีเบาใจ เวลาออกพรรษาขึ้นมาทำตามแต่อหยาศัย ใครมีอหยาศัย ใครมีบุญกุศล มีความมุ่งมั่นขนาดไหน ทำตามอหยาศัย แต่เวลาวันเข้าพรรษาไม่ใช่ทำตามอหยาศัย ต้องอธิฐานพรรษา การอธิฐานพรรษา ๓ เดือนนั้นไม่ให้จากที่นั่นไป ใน ๓ เดือนนั้นให้เร่งภาวนา ถ้าเร่งภาวนานี้พระอธิฐานพรรษา

เวลาอธิฐานพรรษา คนทางฆราวาสเขาเขาอดเหล้า เขงดเหล้า งดบุหรี่ เขงดของเขาในพรรษา ในพรรษาเขาทำเพื่ออะไร เขาทำเพื่อบุญกุศลของเขา เขาทำเพื่อถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเราเป็นชาวพุทธ เราระลึกถึงศาสดาของเรา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แต่เวลาที่เขาได้มาก็คืออะไร คือสุขภาพของเขา สุขภาพของเขา เขาได้สุขภาพของเขาขึ้นมา เขาประหยัดเงินทองของเขาขึ้นมา นี่เวลาเขาทำถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เขาได้ประโยชน์กับตัวเอง

นี่ก็เหมือนกัน ในการภาวนาก็เหมือนกัน ถ้าในการภาวนา เราเข้าพรรษาเราตั้งใจอยู่จำพรรษาเพื่อจะค้นคว้าหาใจของเรา ถ้าค้นคว้าหาใจของเรา นี่เวลาชุดงควัดรอกต้องบิน พระชุดงควัดรอกต้องบิน ต้องเข้มนวดกับตัวเอง นกต้องบิน ถ้านกมันจะบิน เวลาเห็นนกมันจะบินไหม เวลาแม่มันมันพักไข่ ลูกออกมาเนี่ยมันหาเหยื่อมาป้อนลูกมัน หาเหยื่อมาป้อนลูกมัน คุณแลลูกมัน จนกว่าลูกมันถ่ายขนจนมันเข้มนแข็งแรงขึ้นมา แล้วมันก็บินนำลูกมัน ลูกก็ไม่กล้าออกไปที่ปากกรง ออกไปที่รัง ละล้าละลั้งๆ นกมันยังหัดบินไม่กล้าบินหรอก แม่มันก็ต้องบินนำไปก่อน ร้องเรียกนะให้กำลังใจนะ มาเลยๆ หัดบินๆ

เราเข้าพรรษา เข้าพรรษา จิตใจของเราอ่อนแอ เราจะหัดบิน เราจะทำให้ความเข้มนแข็งแรงของเราขึ้นมา ให้จิตใจเราเข้มนแข็งแรงขึ้นมา นกน้อยหัดบิน เวลามันได้อุ้มท้องมันจากการหาเหยื่อของแม่มัน แม่มันหาเหยื่อมาป้อนใส่ปาก แม่มันหาเหยื่อมาป้อนใส่ปาก แล้วเวลามันจะเลี้ยงตัว

มันเอง ให้มันหัดบิน ให้มันเข้มแข็งขึ้นมา ใจเรา ใจเรานี้ถ้ามันไม่ยอมรับใจ มันบอกมันจะเป็น
อิแรง โดขึ้นมาก็กระพือปีก บินไม่ได้สักที

นี่ก็เหมือนกัน มันใจไม่ลงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ใจไม่ลงธรรมวินัยใจ ถ้า
มันลงธรรมวินัยใจใหม่เราต้องยอมรับสิ ถ้ามันยอมรับขึ้นมาเราจะฝึกหัดบิน นี้ได้อาหารมา คูสิ
ทาน ทานเขาใส่บาตร เราได้ปัจจัยเครื่องอาศัยจนกว่ามันจะเข้มแข็งขึ้นมาให้เห็นคุณเห็นโทษ
ของมัน เห็นคุณเห็นโทษนี้หยาดเหงื่อแรงงานของเขา หยาดเหงื่อแรงงานเขาแสวงหามา แล้วเขา
เสียดลามา เขาทำเพื่ออะไรละ

นี่มันจะถ่ายขน มันจะถ่ายขนมันจะให้ใจมันเข้มแข็งขึ้นมาใจ นั่นละสิ่งที่เขาฟุ้งพิกมา
ฟุ้งพิกมาด้วยศรัทธาไทย เขาฟุ้งพิกใคร เขาฟุ้งพิกสมณะ สมณะผู้ที่ทรงศีล สมณะผู้ที่เข้มแข็ง
สมณะที่จะเป็นศาสนทายาทไปข้างหน้า นี่เขาฟุ้งพิกๆ อยู่ แม่ของมันหาเหยื่อมาป้อนลูกมัน
ศรัทธาไทยเขาเลี้ยงดูแลเพื่อต้องการให้พระนี่เข้มแข็งขึ้นมา

ถ้าพระเข้มแข็งขึ้นมา คูสิครูบาอาจารย์ของเรานี้แม่นก มันฝึกบิน หัดบิน ยุให้บิน สอน
ให้บิน ทำให้บิน เราถึงบินได้ใจ เวลาหัดบินละล้าละลั้ง จิตใจเราก็มืดมนเหมือนกัน เวลาภาวนาขึ้นมา
เห็นอะไรบ้าง รู้อะไรบ้าง อะไรเป็นความจริงบ้าง ถ้าเป็นความจริงขึ้นมามันต้องมีสัจจะมีความ
จริงสิ ศาสนาไหนไม่มีมรรค ศาสนาไหนไม่มีผล หัวใจดวงใดไม่มีมรรคมีผลมันจะเอาคุณธรรม
มาจากไหน

อัครสมมติหลวงตาพูดบ่อย พระไม่ทรงศีล ทรงธรรม ใครจะทรง ธรรมะขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าก็อยู่ในตัวพระไตรปิฎก ทฤษฎีความจริงมันอยู่ในตัวพระไตรปิฎก ทฤษฎี
ความจริงมันอยู่ในตัวพระไตรปิฎก แต่ความจริงในใจของสัตว์โลก ความจริงของธรรม องค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ สัจธรรมอันนั้น สัจธรรมอันนั้น แล้วในหัวใจเราละ
หัวใจเรามีแต่สัญญา มีแต่จินตนาการ มีแต่การน้อมนำมาว่ามันเป็นจริง ไม่มีอะไรเป็นจริงเลย

ถ้ามันไม่เป็นจริง นี่เวลามันจะเป็นจริงศาสนาเจริญ เจริญในใจนี้ใจ ถ้าเจริญในใจนี้มัน
บินได้นะ มันบินได้ คูสิเวลาลูกนก เวลาแม่มันไม่เอาเหยื่อมาป้อน โอ๊ย มันโหยหา มันเรียก มัน
หิว มันหิวๆ เวลาแม่เอาอาหารมาป้อน โอ๊ย มันมีความสุขใจ จิตใจถ้าเรามีศีล มีธรรม มันไม่โหย
หาใจ มันไม่หิว มันไม่กระหาย มันไม่ต้องหวังรอแม่เอาข้าวมาป้อน ไม่หวังแม่เอาเหยื่อมาป้อน
ไม่ต้องหวังรอแม่เอาเหยื่อมาป้อน ใจมันเป็นธรรมใจ มันมีคุณธรรมของมัน มันไม่หิว ไม่

กระหายนะ มันบิน เวลามันบินไปนะ หิวมันก็หาเหยื่อของมัน หิวมันก็หากินของมัน เวลาที่
หลบภัยของมัน มันไม่ต้องให้เหยื่อมาโฉบมันไป

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าใจของเรา เราพัฒนาขึ้นมา เรามีคุณธรรมขึ้นมาแล้วมันมีคุณธรรมในใจ
ใจ แล้วคุณธรรมในใจมาจากไหน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดานะ เวลาองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ พระถามว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบ
อะไร ศาสดาจะกราบอะไรอีก เวลาพวกพราหมณ์เขาแก่เฒ่ามาเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า มาต่อว่าไง ในประเพณีของพราหมณ์เขาถืออาวุโส ผู้น้อยต้องเคารพผู้ใหญ่ แล้วองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าก็ยังไม่อายุน้อยอยู่ ทำไมไม่เคารพบูชาผู้ใหญ่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าใน โลกนี้เราไม่เห็นใครที่เราจะเคารพได้เลย เพราะว่า
ไม่มีใครใหญ่กว่าศาสดา ไม่มีใครใหญ่กว่านี้ไปเลย ท่านไม่เคารพใครเลย แต่ทำไมท่านกราบ
ธรรมล่ะ เวลาท่านกราบๆ นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ แล้วคุณหลวงพ่อบุญ หลวงปู่
มันสิ หลวงตาท่านบอกอยู่ในป่าในเขา ถ้าอยู่ในป่าในเขาตาแทนเทียน นิ้วแทนรูป รูป เทียน
หัวใจเป็นดอกไม้บูชา เราสรรเสริญ เราสดมนต์สรรเสริญพุทธคุณ นี่แล้วเรากวนาไป เวลาจิต
มันสงบขึ้นมามันมีความสุข มันมีจิตสงบ อยู่ในป่าทำไมมันรื่นเริงล่ะ

เราจะหาความสุขกันนะไปทั่วโลก ไปเที่ยวดวงจันทร์กันตอนนี้ เทียววากาศกันจะหา
ความสุขใส่ตัวไง ทำไมอยู่ในป่าในเขาทำไมมีความสุขล่ะ นี่ในกนน้อยมันมีอาหาร ไม่ต้องพึ่งพ่อ
พึ่งแม่ไง แต่เดิมขึ้นมาเราก็ต้องพึ่งพ่อพึ่งแม่ทั้งนั้นแหละ พ่อแม่ก็ต้องเลี้ยงดูมาทั้งนั้นแหละ
เพราะพ่อแม่ไม่เลี้ยงดูมา นกมันจะโตขึ้นมาได้อย่างไร แล้วโตขึ้นมาแล้วถ้ามันเป็น
นกกระจอกเทศมันก็บินไม่ได้ บินไม่ได้ก็เป็นธรรมชาติของมัน

แต่ไฉนนี่เราเป็นนกเราต้องบินให้ได้ ธรรมชาติของมันต้องบินได้ไง ใจของเรามันคิดได้
มันทุกข์ได้ มันสุขได้ มันเจริญได้ มันงอกงามได้ แล้วมันงอกงามทางไหนล่ะ งอกงามทางไหน
งอกงามทางโลก ทิฐิมานะ ฉันมีความสุข ชีวิตนี้ฉันพอแล้ว ฉันทำแค่นี้ก็พอ นี่ไงมันไร้ค่า ใน
ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเหยียบแผ่นดินผิด เหยียบแผ่นดินผิดคือเกิดผิด
ถ้าเกิดที่ถูกต้อง

นี่เกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์เกิดมาพบพุทธศาสนา พุทธศาสนาคุณลิขิตตัวเองทั้งนั้น คน
ปรารถนาความจริง ทุกคนปรารถนาของดี แล้วอะไรมันดีล่ะ อะไรมันดี ความดีมันอยู่ที่ไหน ถ้า

อะไรมันดีเราก็ต้องหาของดีสิ หาความจริงอันนั้นสิ แล้วความจริง คุณิเขาทำแร่เขาต้องใช้
คลื่นไฟฟ้าต่างๆ เพื่อหาสายแร่ว่าแร่อยู่ที่ไหนไง เวลาเขาทำธุรกิจกันเขาก็ต้องดูการตลาดว่าตลาด
ที่ไหนสมควรทำการค้าของเขา แล้วเวลาปฏิบัติธรรมละ

ปฏิบัติธรรม คุณิเรามาวัดมาวามันก็ทางจงกรม มันก็ร้าน มันก็กุฏิเท่านั้นแหละ ที่ไหนมัน
ก็มี รีสอร์ทมันสร้างดีกว่านี้อีก แต่เวลามาที่นี่เรามาอาศัยไง เรามาอาศัยเพื่อค้นหาหัวใจของเราใน
สิ่งที่มีค่าๆ ความเป็นมนุษย์มีที่ไหน เวลาเกิดเป็นมนุษย์สัญญาณชีพ ถ้ามันยังตื่นตบๆ อยู่เนี่ยยังมี
ชีวิต ยังมีชีวิต สัญญาณชีพหมดมันก็ตาย แล้วมันมีอะไรเหลือ นี่ไงเหยียบแผ่นดินผิดใจ เกิดมา
ผิดใจ เวลาสัญญาณชีพไม่มีมันไปแล้ว แล้วไปนี่มันค้นหาไม่เจอ แต่เราเป็นชาวพุทธไง องค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ ไง

ธรรมมันเกิดที่ไหน ธรรมมันเกิดจากสติจิต ธรรมมันเกิดที่จิต พระไตรปิฎกสาธุณะ เวลา
พูดทุกวัน สาธุเป็นธรรมและวินัย เป็นศาสดา เคารพบูชามาก เคารพบูชาในเนื้อหาสาระนั้น
เนื้อหาสาระนั้นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมและวินัยนี้ไว้ แต่เวลาจะพิมพ์กันมันก็
ต้องเป็นกระดาษ มันก็ต้องไปที่โรงพิมพ์ มันก็เป็นกระดาษ มันเป็นกระดาษนะแล้วพิมพ์เป็น
ตัวอักษร ถ้าเก็บไว้ปลวกมันก็กินหมด ถ้าเก็บรักษาไม่ดีปลวกมันก็กินหมด นี่รักษาไม่ดีมันก็
เสียหาย

นี่ไงเราศึกษามาแล้ว ศึกษาเอาความรู้ใน นี่ไงปริยัติใน สุตมยปัญญาใน เราศึกษา ศึกษาเอา
ความรู้ ความรู้อันนั้นเขาชี้ให้มาปฏิบัติ ความรู้อันนั้นเขาชี้เข้ามาสู่ใจ แล้วจะทำอย่างไร นี่ไงนก
น้อยจะบินก็ละล้าละลัง ไปยืนที่ปากรังจะไปก็ไม่กล้า จะดอยก็ไม่ไ้ กระพือปีกอย่างนั้นแต่บิน
ไม่ได้ ความรู้ท่วมหัว ศึกษามานี้ความรู้แน่น แต่ไม่รู้จักตัวเอง แต่เวลาจะปฏิบัติก็ไม่กล้า โอ้อโฮ
ไปพุทธโรอยู่ โอ้วพวกหลับหูหลับตานี่ไงไม่เคยศึกษาเลยเอาความรู้มาจากไหน นี่ศึกษามาขนาดนี้
ยังโง่งขนาดนี้ ยิ่งไปหลับตายังโง่งสองชั้นเลย มันไม่กล้าหลับตา ไม่กล้าเอาจริง หลับตาลง ค้นหา
หัวใจให้เจอ

นี่ไงชีวิตที่มีค่านี้ไง ไม่เหยียบแผ่นดินผิดใจ ค้นหาหัวใจของเราใน พ่อแม่ สายบุญสาย
กรรม นี่ปฏิสนธิจิตเกิดในไข่ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะถึงเกิดมาเป็นมนุษย์ การเกิดนี้
อาศัยกรรมของมารดาเป็นผู้เกิด ไม่มีพ่อแม่เอาเกิดมาจากไหน มันมีสายบุญสายกรรมมาถึง

ได้มาเกิดเป็นญาติกัน เพราะสายบุญสายกรรมนั้นเกิดในวิภวภูฏะ ในวิภวภูฏะก็เวียนว่ายตายเกิดในวิภวภูฏะ ทำคุณงามความดีก็เพื่อชาติเพื่อตระกูล เพื่อความสุขในครอบครัว เพื่อความสุขของเรา

ความสุขอันนี้ความสุขของร่างกาย สุขประจําธาตุขันธ์ สุขของธาตุที่มองเห็นได้ แต่ความสุขของใจๆ เวลาทุกข์เวลายากพ่อแม่ก็ปลอบกัน ไม่เป็นไรเนาะ เป็นอนิจจังเนาะ เต็มวันก็จางไป แต่ไอ้คนปลอบก็ทุกข์ ไอ้พ่อแม่ก็ทุกข์ ไอ้ลูกก็ทุกข์ แล้วมันหาไม่เจอใจ แต่ถ้ามันจะหาเจอ หลับตาลง หลับตา หายใจเข้านึ๊กพุท หายใจออกนึ๊กโธ ใช้ปัญญาอบรมสมาธิค้นหาหัวใจของเรา ปฏิสนธิจิตนี้เกิดในไข่ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ เราจะค้นหาตัวเราเองในจิตแก่จิตใจ หากจิตนี้ย้อนกลับมาสู่จิตของเรา นกน้อยฝึกบิน ฝึกบิน หัดบิน หัดหาอาหาร หัดเลี้ยงตัวเอง ถ้ามันเลี้ยงตัวเองได้ นี่มันจะมีคุณธรรม

ฉะนั้น เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านประพฤติปฏิบัติในป่าในเขาท่านมีความสุขของท่านนะ เวลากิเลสมันบีบบีบี่ไฟมีความทุกข์ ทุกข์เพราะกิเลสมันบีบบีบี่ไฟ แต่ของเรานี้กิเลสมันบีบบีบี่ไฟแล้วเรายังเชื่อกิเลสมันต่อไป นี่ยังแสวงหามาป้อนมัน ป้อนมันคือว่าสิ่งใดที่มันอยากได้ก็เอามาปรมเปรอมันๆ เวลาปรมเปรอมันแล้วมันก็อยากได้มากขึ้นไปๆ เราก็อึ้งดิ้นรนขึ้นไป นี่คือการปฏิบัติธรรม นั่นว่าไปนุ่น กิเลสมันหลอกจนหัวปั่นมันยังไม่รู้เลย ไอ้นี้มันนกกะจอกเทศ มันบินไม่ได้ มันทำตัวเองไม่ได้ไอ้นกกะจอกเทศนะ นี่มันก็เป็นประเภทหนึ่ง

ฉะนั้น เราเป็นนกรเราจะบินได้ ธรรมชาติของนกมันบินได้ แล้วบินได้ คุณสิมมณฺษย์อยากบินได้ เวลาบินได้บนอากาศมันเว้งว่าง มันไปตามธรรมชาติของมัน นั่นนกกคือธรรมชาติมันสังขธรรมะมันเหนือธรรมชาติ เหนืออก เหนือสัจจะ สัจจะ อริยสัจจะ มันเป็นอริยสัจจะ จิตนี้กลั่นออกมาจากอริยสัจ อริยสัจมันคืออะไร อริยสัจ ทุกข์ ทุกข์เป็นความจริง ทุกข์เป็นความจริงอยู่แล้ว คุณติอุองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน อานนทฺ เรากะหายใจเหลือเกิน ตักน้ำให้เราหน่อย เรากะหายใจเหลือเกิน

นี่พระอรหันต์นะ ทรงคุณธรรมในใจมา ๔๕ ปีนะจะไปนิพพาน อานนทฺ ตักน้ำมาให้เราหน่อยเรากะหายใจเหลือเกิน พระอานนทฺตักน้ำไม่ลงเลยเพราะน้ำมันขุ่นๆ อันนั้นมันไม่ใช่ทุกข์ อันนั้นมันธาตุขันธ์ใจ คุณสิมมณฺษย์ของเรามันซำคร่ำคร่า มันจะต้องเดินทางไปข้างหน้าเพื่อจะไปสละทิ้ง มันก็หยอดน้ำมันมันช่อมเกวียน ล้อมันจะซำรูดเอาห่วยผุกมันชะเราจะได้อันไหนถึงที่ใจของน้ำกินหน่อย นี่ไงทุกข์เป็นอริยสัจ แต่ไม่มีสมุทัย

คำว่าอริยสัจมันเป็นความจริง ความจริงอันหนึ่ง ความจริงของธาตุขันธ์ ความจริงของวิทยาศาสตร์ ความจริงสิ่งที่มีอยู่ แต่มันไม่กระเทือนธรรมะ ใจนี้พ้นไปแล้ว ใจนี้พ้นไปแล้ว ทุกข์ควรกำหนด สมุทัยควรละ นิโรธเกิดจากอะไร เกิดจากมรรค ศาสนาไหนไม่มีมรรค ศาสนานั้นไม่มีผล หัวใจมันกินทุกข์กินยากอยู่ตลอดเวลา เราฝึกหัดมาเพื่อปฏิบัติขึ้นมาให้มันเกิดมรรคเกิดผล เกิดมรรค เกิดผลมันจะเกิดมรรคสามัคคี มันทำลายสมุจเฉทถอดถอนลูกศรที่ปักกลางหัวใจ รากแก้วของอวิชชามันงอกงามอยู่กว่าสวะในภพนั้น ถอดถอนมัน เอาความจริงอันนี้ในภพนั้นจะเข้มแข็ง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ ธรรมะอันนี้ไง

นี่เข้าพรรษา พระอธิฐานพรรษาแล้ว เขาจะเข้มงวดของเขา แสวงหาของเขา เราฆราวาสญาติโยมนะเราก็ตั่งสัจจะ จะทำความดีสักอย่างหนึ่ง อะไรก็ได้ที่เป็นนิสัยเราที่เราไม่ชอบ บอกว่าในพรรษานี้จะไม่ทำ แล้วพยายามเตือนสติไว้ นั่นก็ถอดถอน คัดแปลงให้หนักตัวนี้ มันพุ่มพุกเปลี่ยนขนให้ปีกแข็งแรง ฝึกบิน ฝึกบิน ธรรมะจะเกิดขึ้นในใจ ใจนี้จะบินได้ ใจนี้จะมีสังขธรรม ถ้าทำแล้วเป็นปัจเจกตั้ง ครูบาอาจารย์คุยกันรู้เรื่องไง ใอันนี้บอกว่าหลวงพ่อก่อนนิทานอีกแล้ว นิทานอันนี้สำหรับผู้ที่ฟัง แต่ความเป็นจริงยืนยันในใจผู้รู้ ยืนยันในใจผู้รู้ อดตสมบัตติกลางหัวใจนั้น เอวัง